

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΕΛΥΣΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

Γιατί ο πρωθυπουργός Τέρνμπουλ καθυστέρησε τις πρόωρες εκλογές;

Η Γερουσία έλυσε προχθές τα χέρια του πρωθυπουργού, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, για να απολύσει το Κοινοβούλιο και να κηρύξει εκλογές στις 2 Ιουλίου, όμως ο πρωθυπουργός έπρεπε να είχε κηρύξει τις εκλογές πολύ ενωρίτερα όταν απελάμβανε την εμπιστοσύνη των ψηφοφόρων και θα μπορούσε κατατροπώσει το Εργατικό Κόμμα. Ο κ. Τέρνμπουλ έχασε αυτό το πλεονέκτημα και οι δημοσκοπήσεις δείχνουν τώρα αμφίρροπες εκλογές επειδή η κυβέρνηση «χάνει» 6100 ψηφοφόρους κάθε μέρα και αν ο κ. Τέρνμπουλ κερδίσει τις εκλογές θα οφείλεται στον Προϋπολογισμό που θα παρουσιάσει στις 3 Μαΐου και στο γεγονός ότι ακόμη είναι πιο δημοφιλής από τον αντίπαλό του Μπιλ Σόρτεν. Ο οποίος υποστηρίζει, φυσικά, ότι έχει πιθανότητες να είναι ο επόμενος πρωθυπουργός.

Ο πρώην ηγέτης του Λίμπεραλ Πάρτι, Τζον Χιούσον, δήλωσε ότι ο κ. Τέρνμπουλ έπρεπε να είχε κηρύξει εκλογές αμέσως μόλις ανέλαβε την πρωθυπουργία, αλλά με την καθυστέρηση έχασε την δημοτικότητα του και τώρα είναι περισσότεροι αυτοί που διαφωνούν με τις επιλογές του.

Ο κ. Χιούσον συμφωνεί και με την άποψη που έχουμε εκφράσει σ' αυτή τη στήλη πως οι ψηφοφόροι έχουν δυσαρεστηθεί με τον κ. Τέρνμπουλ επειδή δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες τους, σαν ένας μετριοπαθής, σύγχρονος πολιτικός ηγέτης. Οπως έχουμε γράψει, για να κερδίσει τις ψήφους των συντηρητικών στην Κ.Ο., ο κ. Τέρνμπουλ πρόδωσε τα πιστεύω που τον είχαν κάνει δημοφιλή, όπως τους γάμους ομοφυλοφίλων και την αλλαγή στο κλίμα.

Ο πρωθυπουργός υιοθέτησε τις πολιτικές του Τόνι Αμποτ σε κοινωνικά και οικονομικά θέματα με τα οποία θα πάει στις εκλογές χωρίς να νιώθει άνετα, ενώ ο Μπιλ Σόρτεν μιλάει τώρα με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη.

Με την άποψη αυτή συμφωνούν πολλοί πολιτικοί αναλυτές που δηλώνουν ότι ο κ. Τέρνμπουλ απογοήτευσε σαν πρωθυπουργός, λέγοντας και ξελέγοντας. Δηλαδή, κάνει μια πρόταση και με την παραμικρή αντίδραση την αποσύρει, ενώ ο Τζον Χάουαρντ και ο Τόνι Αμποτ υπερασπιζόνταν μέχρι τέλους τα πιστεύω τους.

Γνωρίζετε πόση σημασία δίνω στο ρόλο των συμβούλων στην πολιτική ή στις επιχειρήσεις και για

άλλη μια φορά μετά τον Τόνι Αμποτ, ο κ. Τέρνμπουλ είναι θύμα των συμβούλων του, ενώ ο Τζον Χάουαρντ κυβέρνησε 11 χρόνια επειδή είχε σοφό σύμβουλο.

Είναι πολύ νωρίς, χωρίς να έχω δει τον Προϋπολογισμό για να βγάλω «νικητή» στις εθνικές εκλογές, όμως μια αποτυχημένη απόφαση του πρωθυπουργού ήταν ο διορισμός του Σκοτ Μόρισον στο Θησαυροφυλάκιο. Ο Μόρισον μπορεί να ήταν καλός στην καταδίωξη των προσφύγων, αλλά η εθνική οικονομία είναι αλλού παπά Ευαγγέλιο και ο άνθρωπος είναι αδιάβαστος αφού και μπροστά σε μια πιθανή εκλογική ήττα επιμένει ότι η χώρα δεν έχει πρόβλημα με τα εισοδήματα, αλλά με τις δαπάνες της.

Μάλιστα, έχει διαρρεύσει η πληροφορία ότι ο Προϋπολογισμός στις 3 Μαΐου θα προβλέπει περικοπές \$16 δις στις δαπάνες, χωρίς να γνωρίζουμε ποιός θα πληρώσει το μάρμαρο.

Πάντως, θα επαναλάβω πως αν ο κ. Τέρνμπουλ κερδίσει τις εκλογές δεν θα είναι επειδή πέτυχε σαν πρωθυπουργός, αλλά επειδή οι ψηφοφόροι θα ψηφίσουν μεταξύ δύο κακών τον βέλτιστο.

Η προεδρική φρουρά

Δεν αμφιβάλω πως τα έξι μέλη της προεδρικής φρουράς εντυπωσιάζουν με την παρουσία τους, αν και ίσως έπρεπε να γίνουν μεγαλύτερες προσπάθειες για την προβολή τους στα αυστραλιανά ΜΜΕ. Φανταστείτε, λοιπόν, αν αντί για έξι φιλοξενούσαμε 20 μέλη της προεδρικής φρουράς με τη λεβεντιά τους και τις εντυπωσιακές στολές τους, τί απήκηση θα είχε η παρουσία τους στην ευρύτερη κοινωνία μας.

Θα μού πείτε πως η Ελλάδα είναι στα χάλια της και δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ένα τόσο μεγάλο κόστος, αλλά εμείς τί κάνουμε; Μην μού πείτε πως και εμείς δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το κόστος γιατί θα θυμώσω πολύ.

Αν διοργανώναμε έναν έρανο θα συγκεντρώναμε αρκετά χρήματα για να φιλοξενήσουμε ένα τάγμα, αλλά ούτε αυτό θα ήταν αναγκαίο αν τα σωματεία μας έδιναν έστω μια φορά το παρών για να δικαιολογήσουν το ελληνικό τους όνομα και την ίδια την ύπαρξή τους. Αλλά τί λέω τώρα, αυτά δεν νιάστηκαν να δώσουν ούτε δέκα δολάρια στον έρανο του 2ΜΜ για τα ανάπηρα παιδάκια που υποφέρουν στην Ελλάδα.

Το δράμα στο Λίβανο

Μια μάνα που διεκδικεί τα παιδιά της βρίσκεται στη φυλακή στο Λίβανο και μαζί της μια αξιόλογη τηλεπαρουσιά-

στρια που έγιναν τσακωτές όταν απέτυχε η προσπάθεια απαγωγής των δύο παιδιών από τον πατέρα τους. Ο οποίος, βέβαια, τα είχε απαγάγει από την Αυστραλία.

Καταλαβαίνω απόλυτα την προσπάθεια μιας μάνας να πάρει πίσω τα παιδιά της, αλλά δεν μπορώ να συμφωνήσω με τη συμπεριφορά του τηλεοπτικού καναλιού που χρηματοδότησε τους επαγγελματίες απαγωγείς με \$115.000, γιατί ήταν σκέτη παρανομία, με στόχο να εξασφαλίσει ένα πιασάρικο ρεπορτάζ με μεγάλη θεαματικότητα. Αυτά τα οικογενειακά δράματα δεν είναι ασυνήθιστα ακόμη και οικογένειες της ίδιας εθνότητας και θρησκείας, πόσο μάλλον όταν αφορούν ζευγάρια διαφορετικής θρησκείας και εθνότητας. Αθώα θύματα πάντα είναι τα παιδιά που δεν μπορούν να καταλάβουν γιατί ξαφνικά έχασαν τον ένα γονιό τους.

Μυστήριο πράγμα πως ο παθιασμένος έρωτας μπορεί να γίνει πολύ γρήγορα ασβεστο μίσος ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που κάποτε δεν μπορούσαν να ζήσουν χωριστά...

Και θέλουν να κυβερνήσουν

Ο Μητσοτάκης Β' θέλει σώνει και καλά να γίνει πρωθυπουργός, γούστο και καπέλο του, αφού στην Ελλάδα πάει σόι το βασίλειο. Κυβέρνησαν οι Παπανδρέοι, κυβέρνησαν οι Καραμανλίδες, γιατί να μην κυβερνήσουν και

οι Μητσοτακαίοι; Όμως, Κυριάκο παιδί μου, πώς να κυβερνήσεις μια ολόκληρη χώρα σε πολύ δύσκολη κατάσταση όταν δεν μπορείς να κυβερνήσεις τη νεολαία σου; Πώς να φτιάξεις αγόρι μου την οικονομία της Ελλάδας όταν το κόμμα σου έχει χρεωθεί \$200 εκατομμύρια ευρώ και δεν μάς λές πώς θα εξοφλήσεις αυτά πριν εξοφλήσεις το εθνικό χρέος; Να φύγει ο Τσίπρας, δεν με νοιάζει γιατί δεν είναι της γούνας μου μανίκι, αλλά με νοιάζει τί θα υποφέρει ο ελληνικός λαός αν συμφωνήσεις πάλι σε όλα με τους δανειστές... Επί τού προκειμένου αντιγράψω πάλι τον Τάσο Παππά:

«Κυριάκο γερά να φύγει η Αριστερά», φώναζαν εν χορώ τα παιδιά της ΟΝΝΕΔ στο συνέδριό τους στη Θεσσαλονίκη. Και αμέσως μετά άρχισαν να πέφτουν οι μνηύσεις για τις καρέκλες της ηγεσίας. Πρόβα γενικής δοκιμής για το έργο που θα ανεβάσει το κόμμα.

ΔΝΤ και Μνημόνιο

Πιστεύω να θυμάστε τις καταγγελίες της αντιπολίτευσης εναντίον του Τσίπρα, όταν κάτω από στυγνό εκβιασμό υπέγραψε πέρσι τον Ιούλιο το τρίτο Μνημόνιο, παρά τις υποσχέσεις του να «σχίσει» τα Μνημόνια. Σύσσωμη η αντιπολίτευση έλεγε τότε πως ήταν το χειρότερο Μνημόνιο κλπ., κλπ., αλλά τελικά το υπερψήφισε στη Βουλή. Όμως, η Κριστίν Λαγκάρντ λέει πως το Μνημόνιο αυτό δεν είναι αρκετά

σκληρό και θέλει να το αλλάξει. Ποιόν να πιστέψω εγώ τώρα; Τον Κυριάκο, την Φώφη, τον Νίκο, τον Βασίλη, τον Σταύρο, ή την... Κριστίν; Μάλλον την Κριστίν. Αφού την πιστεύει και σιγοτάρει το ΔΝΤ ο Κυριάκος, γιατί να μην τη πιστέψω εγώ;

«Ο Κόσμος»

Πέστε μου σάς παρακαλώ, μπορώ να μην παινέσω το σπίτι μου, τον «Κόσμο» δηλαδή; Φανταστείτε να είχαν καταφέρει να τον κλείσουν οι... οχτροί και σιγά να μην σάς πρόσφεραν αυτοί το παροικιακό ρεπορτάζ που σάς δίνει «Ο Κόσμος» σε κάθε έκδοση. Μόνο τις τελευταίες μέρες καλύψαμε: τη ζωγραφική έκθεση της Αλεξάνδρας Δανάλη, την συναυλία με το «Χαμόγελο της Τζοκόντα», την κατάθεση στεφάνων στο Μάρτιν Πλέις για την Μάχη της Κρήτης με την παρουσία της προεδρικής φρουράς και τη δεξίωση της Κρητικής Αδελφότητας, εκτός από όλα τα άλλα ενδιαφέροντα.

Ξέρετε γιατί; Επειδή σ' αυτή την εφημερίδα δεν δουλεύουμε, το μεράκι μας κάνουμε και μπορώ να καυχηθώ πως το κάνουμε πολύ καλά. Να πω και το άλλο, όμως, πως σ' αυτή την εφημερίδα αναγνωρίζουμε τα ταλέντα και τα προωθούμε...